

Posudek oponenta bakalářské práce

Zuzana Hárová

Hrad Křivoklát

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Studentka Zuzana Hárová ve své bakalářské práci zpracovala téma stavebního vývoje a výzdoby hradu Křivoklát. Již samotné zadání tématu je podle mého názoru pro formát bakalářské práce poněkud příliš široké, což se negativně projevilo na kvalitě celého předkládaného textu.

Úvodem bych si dovil naznačit především dva základní okruhy, jimiž se kvalifikační práce měla výběrově zabývat tak, aby mohla splnit požadavek na předvedení badatelského výkonu.

Protože hradní architektura obvykle nepatří k oborům, s nimiž jsou historici umění schopni běžně pracovat, nabízí se v souvislosti s Křivoklátem dílčí, mnohem více „typicky“ umělecko-historické téma tamní hradní kaple.

Podobně vhodným dílčím tématem by mohla být otázka zásahů do stavby v průběhu 19. století, zejména jejich rozsahu, autorství, ideového pozadí výběru konkrétních forem, a tím také míry autenticity současného stavu.

Nakonec, poněkud náročnějším tématem, které se nabízí vlastně v souvislosti s oběma jmenovanými základními okruhy, je problematika oprav během 17. století po požáru hradu. Bohužel, ani jednomu z témat se autorka v předkládaném textu příliš nevěnovala a pokud ano, tak pouze velmi povrchně.

V úvodní kapitole s výčtem využití literatury studentka prokazuje znalost široké škály pramenů tohoto druhu, takže by se dalo očekávat, že se s klíčovými či aktuálními badatelskými tématy seznámila, což však text neprokazuje. Následuje kapitola o historii hradu, a to od jeho počátků až v podstatě do současnosti. Popis hradu seznamuje čtenáře s jeho současnou podobou.

Samostatná kapitola je pak skutečně věnována hradní kapli, ovšem způsobem, který pak charakterizuje bohužel celý text. Ten je psán mnohem spíše jako průvodce než jako vědecká monografie, přičemž ta by ani při rozsahu bakalářské práce nebyla možná, k tomu výše zmíněné výtky. Poměrně šokující je zjištění, že v případě křivoklátské hradní kaple autorka práce čtenáři bez mrknutí oka předstírá, že vše se zachovalo ve zcela původním, pozdně gotickém stavu. Přitom sama autorka zařadila ke kapitole o historii hradu kresby, zachycující jeho podobu naprosto instruktivně před a po požáru v roce 1643, který byl zjevně docela devastační. V případě hradní kaple zcela zjevně zmizela její střecha, stejně jako v případě dalších částí hradu. Lze tedy snadno odvodit, že byl poškozen i vnitřek. Docela nepochopitelně jsou místo toho v kapitole o kapli zařazeny rozsáhlé ikonografické rozbory její výzdoby, a to zcela v nepoměru k částem o její historii. Autorka přitom ani na okamžik nepochybuje o autenticitě soch apoštolů a zemských patronů, umístěných na konzolách kaple a docela bez souvislostí cituje velmi schematické stylové zařazení těchto prací, které je řadí do „předgerhaertovské vlny nizozemského vlivu na středoevropské sochařství 2. poloviny 15. století.“ Sochy jsou jednak obvykle datovány až do přelomu 15. a 16. století a jednak existují závažné pochybnosti o jejich středověkém původu. Rovněž z části o oltárním nástavci v kapli se čtenář dozvídá téměř výhradně údaje k ikonografii, téměř nic k problémům datace, autenticity či slohového zařazení. Opět celkem nepochopitelně je v dalších částech textu

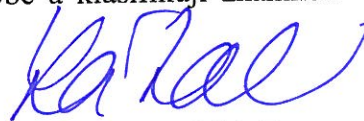
zařazen popis hradní obrazárny, což je téma, které dle mého názoru do práce tohoto typu vůbec nepatří. Potvrzuje jen silnou autorčinu inspiraci v textech průvodcovského charakteru.

Nakonec problémem z formálního hlediska je fakt, že autorka neprokázala znalost citačních zásad, když nepoužívá systém opakovaných citací.

I přes všechny zmíněné nedostatky se jedná o solidní kompilát, při jehož sestavování se autorka seznámila alespoň s odbornou literaturou.

Předkládanou práci proto s výhradami **doporučuji** k obhajobě a klasifikuji známkou **dobře**.

Dne 16. června 2013

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.